

SLOVENSKO

SVK – MNE

ČIERNÁ HORA

Košická futbalová aréna | Košice

5/6/2026 18:30

vstupenkysfz.sk

Futbal a Lidl sú tu pre všetkých

Lidl – Generálny partner
slovenských futbalových
reprezentácií

PRÍHOVOR PREZIDENTA SFZ

Vážení športoví priatelia,

dnešný zápas ukončí reprezentačnú sezónu 2025/26. Symbolicky uzavrie aj najdlhšie trvajúcu reprezentačnú kariéru v histórii slovenského futbalu. Peter Pekarík ju odštartoval v decembri 2006 ako čerstvo dvadsaťročná nádej a ukončí ju dnes tesne pred svojou štyridsiatkou ako jeho rešpektovaná a právom uznávaná legenda. V medzičase je 136 zápasov, medzi ktorými je aj 14 zápasov – spolu s Jurajom Kuckom historicky najviac – na všetkých záverečných turnajoch MS a ME, na ktoré sa Slovensko prebojovalo. Dnešným, v poradí 138. zápasom, vyrovná slovenský rekord v počte zápasov v najcennejšom drese a bude ho držať spolu s Marekom Hamšíkom, ďalšou našou legendou.

Peky, pretože tak ho pozná futbalový svet, sa stal prirodzene vzorom disciplíny, vernosti, trpezlivosti a slušnosti. Tieto jeho vlastnosti ho zdobili aj vo všetkých kluboch, v ktorých pôsobil. V reprezentácii sa stal symbolom nezlomnosti a vzorného prístupu ku všetkému, predovšetkým k príprave na svoju rolu v tíme. Bolo úplne jedno, či to bolo v zápase na ihrisku, na tréningu, v kabíne, na lavičke, či pri všetkých iných povinnostiach, spojených s futbalom. Ak by sme chceli definovať jednotku futbalovej spoľahlivosti, tak jeden „Peky“ má všetky vlastnosti cennejšie, ako sme kedysi vravievali, tvrdej meny tej najvyššej kvality a hodnoty. Peky si zaslúži, aby jeho reprezentačná rozlúčka bola, rovnako ako jeho medzištátny debut, víťazná.

Petrovi Pekaríkovi patrí poďakovanie za všetko, čo pre náš futbal doteraz urobil a pevne verím, že ešte v budúcnosti aj urobí. Lebo takých výnimočných futbalistov a výnimočných ľudí nikdy nie je dost'. Už teraz si trúfnem predpovedať, že sa určite stane laureátom Siene slávy a zaradí sa po bok svojich slávnych predchodcov, s ktorými písali tie najkrajšie kapitoly slovenského futbalu. Prvý zápas, v ktorom sa na reprezentačnú lavičku vrátil Vladimír Weiss proti Malte, mal napokon očakávanú a zaslúženú víťaznú bodku. Stalo sa tak pred solidne zaplneným štadiónom a je skvelé, že v Košiciach budú tribúny ešte plnšie. Potvrďuje sa, že fanúšikovia na východe Slovenska majú náš futbal a našu reprezentáciu radi a na jeseň sa môžu tešiť aj na domáce zápasy v Lige národov UEFA.

Slovensko, do toho!

Ján Kováčik
prezident SFZ

FORTUNA

PREŽI TO NAPLNO

FUTBALOVÝ ŠAMPIONÁT 2026

18+

Hazardné hry predstavujú riziko vysokých finančných strát a vzniku závislosti. Podrobné informácie u obsluhy a na www.ifortuna.sk

SPORTSWEAR, REDEFINED.

Every single product is fuelled by a relentless passion
for innovative Italian design, superior quality
and cutting-edge technology.

DISCOVER THE **ICON** COLLECTION

macron

macron.com

f @ d @ X y in

REPREZENTÁCIA SLOVENSKA

BRANKÁRI

L'UBOMÍR BELKO	4. 2. 2002	VIKING FK STAVANGER	0/0
DOMINIK TAKÁČ	12. 1. 1999	ŠK SLOVAN BRATISLAVA	1/0
JAKUB SUROVČÍK	28. 7. 2002	AC SPARTA PRAHA	0/0

OBRANCOVIA

PETER PEKARÍK	30. 10. 1986	HERTHA BERLÍN	137/2
PETER KOVÁČIK	1. 12. 2001	FK ŽELEZIARNE PODBREZOVÁ	1/0
HUGO PAVEK	2. 6. 2005	AS TRENČÍN	1/0
DENIS VAVRO	10. 4. 1996	VfL WOLFSBURG	30/1
L'UBOMÍR ŠATKA	02. 12. 1995	SAMSUNSPOR	41/1
MARTIN VALJENT	11. 12. 1995	RCD MALLORCA	15/0
DÁVID KRČÍK	28. 6. 1999	FC VIKTORIA PLZEŇ	1/0
ADAM OBERT	23. 8. 2002	CAGLIARI CALCIO	20/1
KRISZTIÁN BARI	6. 2. 2001	MŠK ŽILINA	0/0

STREDOPOLIARI

MATÚŠ BERO	6. 9. 1995	VfL BOCHUM	47/1
PETER POKORNÝ	8. 8. 2001	ŠK SLOVAN BRATISLAVA	1/0
ONDREJ DUDA	5. 12. 1994	AL-ETTIFAQ	93/15
LÁSZLÓ BÉNES	9. 9. 1997	KAYSERISPOR	41/2
MARIO SAUER	15. 5. 2004	TOULOUSE FC	2/0
ARTUR GAJDOŠ	20. 1. 2004	ŠK SLOVAN BRATISLAVA	1/0
MICHAL FAŠKO	24. 8. 1994	MŠK ŽILINA	1/0

ÚTOČNÍCI

TOMÁŠ SUSLOV	7. 6. 2002	HELLAS VERONA	43/4
ADRIÁN KAPRÁLIK	10. 6. 2002	HOLSTEIN KIEL	2/0
LUKÁŠ HARASLÍN	26. 5. 1995	AC SPARTA PRAHA	52/8
ROLAND GALČÍK	13. 7. 2001	FK ŽELEZIARNE PODBREZOVÁ	1/1
ROMAN ČEREPKAI	6. 4. 2002	FC KOŠICE	0/0
RÓBERT BOŽENÍK	18. 11. 1999	STOKE CITY	55/7

TRÉNER

VLADIMÍR WEISS ST. 22. 09. 1964

AKTIVUJ SVOJ VÝKON A ODPOČINOK

GUARANA

L-KARNITÍN

KREATÍN

VITAMÍNY

ELEKTROLYTY

BCAA

REPREZENTÁCIA ČIERNEJ HORY

BRANKÁRI

DANIJEL PETKOVIĆ	25. 5. 1993	FK LIEPAJA	29/0
BALŠA POPOVIĆ	10. 6. 2000	OFK BELEHRAD	3/0
BENJAMIN KRIJEST-ARAC	18. 2. 2005	FK MORNAR BAR	0/0
MIŠO DUBLJANIĆ	20. 12. 1999	RUDAR PRIJEDOR	0/0

OBRANCOVIA

STEFAN SAVIĆ	8. 1. 1991	TRABZONSPOR	78/9
ADAM MARUŠIĆ	17. 10. 1992	LAZIO RÍM	69/5
MARKO VEŠOVIĆ	28. 8. 1991	LOKOMOTIV ZÁHREB	60/2
IGOR VUJAČIĆ	8. 8. 1994	RUBIN KAZAŇ	44/0
NIKOLA ŠIPČIĆ	17. 5. 1995	ASTERAS TRIPOLIS	21/0
SLOBODAN RUBEŽIĆ	21. 3. 2000	KORONA KIELCE	12/1
MILAN ROGANOVIĆ	28. 10. 2005	PARTIZAN BELEHRAD	5/0
MARKO PEROVIĆ	5. 3. 2006	ATLETICO MADRILEÑO	4/0
OGNJEN GAŠEVIĆ	2. 4. 2002	CSKA 1948 SOFIA	2/0
STEFAN MILIĆ	6. 7. 2000	PARTIZAN BELEHRAD	1/0
ANDRIJA RAŽNATOVIĆ	24. 12. 2000	SUTJESKA NIKŠIĆ	0/0

STREDOPOLIARI

MARKO JANKOVIĆ	9. 7. 1995	KARABACH FK	58/1
SEAD HAKŠABANOVIĆ	4. 5. 1999	MALMÖ FF	35/1
DRITON CAMAJ	7. 3. 1997	FK NOVI PAZAR	30/2
STEFAN LONČAR	19. 2. 1996	AKRON TOGLIATTI	25/0
MILAN VUKOTIĆ	5. 10. 2002	PARTIZAN BELEHRAD	11/0
MILOŠ BRNOVIĆ	26. 4. 2000	ARSENAL TULA	14/0
ANDRIJA BULATOVIĆ	27. 12. 2006	RACING LENS	7/1
MARKO ŠIMUN	16. 06. 2001	SUTJESKA NIKŠIĆ	3/0

ÚTOČNÍCI

NIKOLA KRSTOVIĆ	5. 4. 2000	ATALANTA BERGAMO	34/8
MILUTIN OSMAJIĆ	25. 7. 1999	PRESTON NORTH END	34/7
VIKTOR ĐUKANOVIĆ	29. 1. 2004	DAC 1904 DUN. STREDA	7/1
ANDREJ KOSTIĆ	16. 1. 2007	PARTIZAN BELEHRAD	2/0
ALEKSA LATKOVIĆ	30. 10. 2000	NK VARAŽDIN	0/0

TRÉNER

MIRKO VUČINIĆ	1. 10. 1983
---------------	-------------

OBLEČ SA DO FARIEB SLOVENSKA!

Nakupuj na
fanshop.futbalsfz.sk

EMÓCIA VĎAKA STVR FIFA MAJSTROVSTVÁ SVETA 2026

STVR

11. JÚN - 19. JÚL

šport

DÁVID KRČÍK CHCEM PRESVEDČIŤ KAŽDÉHO, ŽE SEM PATRÍM

Jeho detským vzorom bol Cristiano Ronaldo a túžil po tom, aby jedného dňa strelil gól brankárovi Bayernu Mníchov Manuelovi Neuerovi. Vtedy ešte netušil, že aj z neho vyrastie futbalový profík a spomenuté legendy budú stále na ihrisku...

Dávid Krčík (26) sa v uplynulej sezóne stal v najvyššej českej futbalovej súťaži úkazom. Ako stopér strelil 12 gólov, z toho šesť na jeseň ešte v drese Karvinej a rovnaký počet na jar vo Viktorii Plzeň, kam v januári 2026 prestúpil. Dnes je urastený obranca súčasťou slovenskej reprezentácie.

Koncom roka 2013 o vás na webovej stránke Baníka Prievidza napísali: „Štrnásťročný Dávid „Krčo“ Krčík je po jesennej časti II. ligy s deviatimi presnými zásahmi najlepším strelcom družstva U15.“ Takže už vtedy, ako defenzívny stredopoliar, ste vedeli dávať góly...

„Áno. Zväčša to bolo po priamych kopoch, ktoré som vedel kopat', aj po penaltách. Takže možno už v tomto ranom veku som mal predpoklady na to, že budem strieľať góly.“

Do lopty ste začali kopat' ako päťročný pri paneláku a pritiahol vás k nej starší brat. Sedí?

„Je pravda, že môj brat, ktorý má o tri roky viac ako ja, ma k lopte priviedol. S partiou kamarátov, ktorí boli odo mňa o päť i viac rokov starší, sme hrali futbal na dvore.“

Vy ste však koketovali aj s basketbalom, všakže?

„Istý čas som k nemu mal dokonca vrúcnejší vzťah než k futbalu, keďže Prievidza je aj basketbalové mesto. Chvilku som trénoval so žiakmi Baníka, ale zápasy som si neodkrútil. Videl som, že brat hrá futbal a je v tom dobrý – chodieval som sa na neho pozerat'. Mladší súrodenec často opakuje veci po staršom, ja som nebol výnimka. A chcel som byť rovnako dobrý ako on. Takže brat bol zdrojom mojich futbalových začiatkov.“

Ako 14-ročný ste mali za idol Cristiana Ronaldo. Platí to aj dnes?

„Nie, dnes nemám žiadne idoly. Každý mladý futbalista vtedy obdivoval Cristiana Ronaldo či Messiho. Mojm vzorom bol a zostal brat.“

V SPRÁVNEJ CHVÍLI NA SPRÁVNO MIESTE

Určite ste však nečakali, že CR bude hrať ešte aj v čase, keď vy budete brázdiť trávniky ako profesionálny futbalista.

„To asi nikto a je obdivuhodné, na akej úrovni hrá futbal v takom veku. Je to gólová mašina.“

Ako mladý hráč ste vyhlásili, že neznášate behanie. Keď sa dnes na vás pozeráme v zápasoch, tie časy sú dávno preč. Čo na to hovoríte?

„Hráči v detskom veku až tak nevnímajú, z čoho sa skladá futbal, na behanie zväčša nadávajú. Teraz je to u mňa pravý opak. Behanie mám veľmi rád. Bez neho to vo futbale ani nejde.“

Ako stopér sa nezbavujete lopty, práve naopak, konštruktívna rozohrávka patrí medzi vaše silné stránky. To je to, v čom sa, okrem štandardných situácií, vyžívate?

„Mám rád futbal, ktorý má výstavbu, začína sa už od brankára a nie od útočníka. Nie som fanúšikom nakopávaných lôpt, pretože krása futbalu sa tým stráca. Obľubujem kombinačný futbal, ktorý umožní, aby každý hráč vynikol na ihrisku.“

Súčasťou povinností reprezentanta je účasť na tlačových konferenciách, zvláda ich s úsmevom.

V medzištátnom zápase proti Rumunsku v reprezentačnom drese s číslom 25.

Navzdory tomu, že ste stopér, sa dokázate nečakane objaviť na pravom krídle, pred šestnástkou súpera alebo priamo v nej vo chvíli, keď to protivník nečaká. Je v tom intuícia? Máte pri takomto manévrovaní od trénera voľnú ruku?

„Robím to intuitívne. Zároveň to od nás tréner vyžaduje.“

Trúfate si to praktizovať aj na reprezentačnej úrovni?

„Rád by som sa dostal do podobných situácií, využil moje schopnosti pri štandardných situáciách. Samozrejme, bude to závisieť aj od herného štýlu a pokynov trénera.“

Nielen vaše góly svedčia o tom, že sa viete ocitnúť v správnom čase na správnom mieste. Platí to aj z pohľadu príchodov do klubov. Keď ste prišli do Liptovského Mikuláša, zaraz postúpil do prvej ligy. V Karvinej detto. Ako to robíte?

„To viete, som postupový kráľ (*smiech*). Nik to neočakával, predovšetkým v Mikuláši, že v malom rodinnom klube môžeme dosiahnuť úspech, aký sme dosiahli. Takže ten postup si cením viac. Bol to úspech nielen pre klub, ale aj mesto.“

S bratom Adamom ste si zahráli v jednom mužstve, dokonca v rovnakej obrannej formácii. Potešilo vás to?

„Nie každému sa podarí hrať v jednom mužstve so súrodencom, mne sa to pošťastilo už v Mikuláši a v Karvinej sme si to zopakovali. Mal som z toho radosť. A rád by som to ešte raz v živote zažil, aby sme si zahráli spolu v jednom tíme. Brat momentálne pôsobí v Komárne a padol mi veľký kameň zo srdca, keď sa zachránili

v Niké lige. Sledovali sme to celá rodina, držali sme v baráži palce Adamovi. V Komárne dobudovali štadión a myslím si, že bude oveľa nepríjemnejšie, ako to bolo v uplynulej sezóne.“

Obaja hrávate vo svojich kluboch s číslom 37. Náhoda, či rodinná tradícia?

„Ako prvý som mal toto číslo ja. Aj z dôvodov, že trojka a sedmička sa v mi v živote objavili viackrát, tak som začal nosiť tridsaťsedmičku a bratovi sa asi zapáčila a taktiež dostal dres s týmto číslom.“

Tridsaťsedmička je veľmi populárna medzi stopérmi slovenskej reprezentácie. Mal ju Martin Škrtel, teraz ju nosí na drese Milan Škriniar, v klube nastupuje s týmto číslom Ľubomír Šatka. Túžite urobiť podobnú reprezentačnú či európsku kariéru ako oni?

„Bolo by to super, stále mierim vysoko... Nechcel by som sa však s nikým porovnávať, ani by som nebol rád, keby ma k niekomu prirovnávali. Som Dávid Krčík. Je to moja kariéra.“

POĎAKOVANIE TRÉNEROVI HYSKÉMU

V Plzni ste sa skvele uchytili. Maximálna spokojnosť po vašej prvej polsezóne vo Viktorii?

„Jednoznačne. Možno som ani neočakával, že budem mať takýto dobrý polrok. Že dám šesť gólov a nevynechám na jar ani minútu. Keďže som to nečakal, o to som šťastnejší a spokojnejší.“

Bol to tréner Martin Hyský, ktorý vás viedol už v Karvinej a po tom, ako prevzal Plzeň, vás dotiahol do mužstva. Akú dôležitosť prikladáte tomu, že máte jeho plnú dôveru?

„Možno si futbalová verejnosť ani neuvedomuje, akí dôležití sú pre hráča tréneri, keď za ním stoja. Tréner Hyský mi dôveroval už v Karvinej, staval hru na mne a je od neho krásne gesto, že si ma vzal do Plzne. Pozná moje kvality a vie, čo môže odo mňa očakávať. Tréner zohráva vo futbalovej kariére hráča veľkú úlohu.“

Predjme k reprezentácii. Bol to Francesco Calzona, ktorý vás ako prvý nominoval do národného tímu. Pod jeho vedením ste si odkrútili prvú reprezentačnú minútu, keď ste zasiahli do hry v zápase proti Rumunsku v nadstavenom čase. Hoci šlo skôr o symbolický štart, ale premiérový, povedali ste si „wau“?

„Wau efekt bol už v momente, keď som sa dozvedel o prvej nominácii do reprezentácie. Že v nej môžem byť, môžem na niečom stavať. Zároveň je to motivácia do budúcnosti a do práce. Povedal som si: dobre, teraz si tu, musíš však každého presvedčiť, že sem patríš.“

Teraz ste dostali pozvánku opäť, od nového reprezentačného trénera Vladimíra Weissa. Vaša reakcia?

„Platí, čo som povedal pri predchádzajúcej otázke. Som rád, že som opäť tu. A verím, že dostanem príležitosť a bude to na viac než na jednu minútu. Pri mužstve je nový realizačný tím i nové hráčske tváre. Je to špecifický zraz, v kádri sa ocitlo viacero hráčov z Niké ligy. Ja sa z toho teším, aj z pohľadu toho, že chlapci vidia, že aj z našej ligy sa dá dostať do reprezentácie. Takže pre nás, nových, možno príležitosť, ukázať sa a že si zaslúžime väčší priestor. Poznáme sa z televíznych obrazoviek a myslím si, že si na seba rýchlo zvykneme a bude to dobré aj na ihrisku.“

Mali ste už možnosť predtým vidieť na vlastné oči Košickú futbalovú arénu?

„Nemal, ale chlapci mi hovorili, že je to nádherný štadión. Brat mi rozprával, že trávnik je tiež kvalitný, pekné prostredie. Pevne verím, že ľudia prídu a zaplnia štadión.“

V KFA sa bude lúčiť s kariérou Peter Pekarík. Keď ste ako dieťa začínali s futbalom, on už reprezentoval. Čo na tohto hráča hovoríte?

„Je to neuveriteľné, rekordný počet reprezentačných štartov hovorí za všetko. Je úctyhodné, čo Peter dokázal. Nesmierne si ho vážim ako človeka i hráča. Myslím si, že Slovensko môže byť hrdé, akého malo v reprezentácii hráča. Viem si ho predstaviť niekedy v budúcnosti v realizačnom tíme slovenskej reprezentácie. Verím, že plný štadión mu pripraví standing ovation.“

HRDÁ PRIEVIDZA

Aj prievidzský futbal, odkiaľ ste vyšli, má svojich velikánov. Je pre vás inšpiráciou Juraj Kucka?

„Samozrejme, nielen Juraj Kucka, ale aj Dávid Hancko, Martin Škrtel či Martin Petráš. Prievidžania môžu byť hrdí, že z ich mesta či z regiónu vzišlo toľko slovenských

reprezentantov, koľko zo žiadneho.“

Hoci proti Malte a Čiernej Hore ide „iba“ o prípravné zápasy, pre reprezentanta majú určite svoju váhu. Súhlasíte?

„Každý zápas je vážny, tobôž na reprezentačnej úrovni, kde sa chce každý futbalista ukázať, zviditeľniť. Možno to verejnosť vníma tak, že sú to iba prípravné zápasy, navyše proti nie príliš atraktívnym súperom, ale my do nich ideme naplno. Možno sú to pre nás o niečo ľahší súper, ale o to väčšia šanca pre nás nových, aby sme sa mohli ukázať. Začína sa nový cyklus reprezentačného trénera Vladimíra Weissa.“

Jesenným cieľom „musí“ byť postup z C-divízie Ligy národov, ale automaticky nespadne do Iona – Moldavsko, Faerské ostrovy i Kazachstan dokážu byť nepríjemní súper.

„Žiaden súper nie je ľahký. Na prvé počutie to nie sú príliš atraktívni súper, ale čakajú nás ťažké zápasy, dlhé cestovanie za súpermi, umelá tráva... Samozrejme, očakávania verejnosti, ale i naše, sú jednoznačne postupové. Všetko sa však ukáže na ihrisku.“

Aké sú vaše reprezentačné méty či sny do budúcnosti?

„Pre každého hráča je motivácia dostať sa na majstrovstvá Európy či sveta. Nie som výnimka. Vieme, že je to ťažká cesta, ale keď sa podarí, myslím si, že to naozaj stojí za to.“

KTO JE DÁVID KRČÍK

Narodil sa 28. júna 1999 v Prievidzi. Celé desaťročie bol v rodnom meste hráčom Baníka, cez mládežnícke kategórie sa prehupol aj k seniorom. Nasledovali tri sezóny v Liptovskom Mikuláši a v jeho drese aj debut v slovenskej najvyššej súťaži. Bolo to 24. júla 2021 proti bratislavskému Slovanu. V zápise o stretnutí je uvedený aj ako strelec prvého gólu – v prospech súpera... Potom sa vydal na zahraničné skusy, za riekou Moravu. Na polsezónu v Jihlave nadviazal troma rokmi v Karvinej, odkiaľ si ho tréner Hyský vzal do Plzne. V mládežníckych kategóriách nereprezentoval, na konte má 1 štart v seniorskom tíme. V posledný marcový deň proti Rumunsku mu dal príležitosť tréner Calzona.

MRVA STANKO

VÍNO S EMÓCIOU

BALŠA MRVALJEVIČ VERÍ V BUDÚCNOSŤ ČIERNOHORSKÉHO FUTBALU

Bezmála 200 legionárov z viac ako 50 rôznych krajín naskočilo do nedávno skončenej sezóny Niké ligy. Nechýbali medzi nimi futbalisti z Čiernej Hory: jeden z najlepších kanonierov súťaže Viktor Djukanovič, autor piatich gólov Vladimir Perišič či podbrezovský Balša Mrvaljevič. Pred medzištátnym súbojom proti reprezentácii z ich domoviny sme debatovali s posledným z nich.

Balša, máte za sebou prvé mesiace na Slovensku. Ako ich hodnotíte?

„Boli veľmi dynamické. V mojej kariére nastala významná zmena, ktorá mi pomohla posunúť sa ďalej. Mám pocit, že sa každým dňom zlepšujem, čo ma veľmi teší. Prestáhol som sa z mesta na dedinu, kde nie je toľko možností na prechádzky či stretnutia s priateľmi pri obede, no postupne si zvykám aj na tento spôsob života. Čo sa týka Slovenska, krajina sa mi veľmi páči. Mentalita ľudí je v mnohom podobná tej, na akú som zvyknutý z Čiernej Hory, takže sa tu cítim dobre. Som spokojný.“

Aj sa na vás už nalepilo niečo zo slovenského jazyka?

„Žiaľ, po slovensky som sa zatiaľ veľa nenaučil. Mnohému rozumiem, no hovoriť je pre mňa stále náročné. Zrejme nemám veľký talent na jazyky. Ale urobím všetko pre to, aby som si slovenčinu osvojil čo najskôr.“

Spomedzi vašich krajanov pôsobili počas uplynulej sezóny na Slovensku aj Vladimir Perišič v Košiciach a Viktor Djukanovič v Dunajskej Strede. Boli ste v kontakte?

„Samozrejme. Ide o mojich krajanov a spoluhráčov z mládežníckych reprezentačných výberov Čiernej Hory. Sú to skvelí chalani a zároveň dobrí priatelia.“

Pred príchodom do Podbrezovej ste pôsobili výhradne iba v Čiernej Hore. Prečo ste si ako ďalšiu kariérnu zastávku vybrali práve Slovensko?

„Slovenská liga je známa tým, že dokáže rozvíjať mladých futbalistov. Od svojich známych som mal všetky informácie, ktoré ma zaujímali. Dôležitým faktorom boli aj podmienky a zázemie, ktoré máme v Podbrezovej k dispozícii. Verím, že práve tu sa budem ďalej výkonnostne posúvať, pomôžem klubu dosahovať úspechy a zároveň sa pripravím na ďalšiu výzvu v kariére.“

Slovensko a Čierna Hora sú slovanské národy. Cítiť napriek tomu medzi spôsobom života v týchto dvoch krajinách nejaké rozdiely?

„Samozrejme. Čierna Hora je síce rozlohou malá krajina, no jednotlivé regióny sa od seba v mnohom odlišujú. Hneď po príchode som si všimol rozdiely v kultúre správania, každodenných zvykoch ľudí, ich záľubách či spôsobe trávenia voľného času.“

Je v Čiernej Hore futbal športom číslo jeden?

„Áno, je. Žiaľ, na klubovej ani reprezentačnej úrovni sa nám zatiaľ nepodarilo výraznejšie presadiť sa. Verím však, že národný tím čoskoro naplní svoj cieľ a prebojuje sa na majstrovstvá Európy alebo sveta. Na rozdiel od futbalu sme v hádzanej a vodnom póle dosiahli množstvo úspechov a získali cenné medaily i trofeje z európskych a olympijských podujatí.“

Čiernohorskí futbalisti sa dostávajú na čoraz prestížnejšie klubové adresy. Koho aktuálne považujete za najväčšiu hviezdu vášho futbalu a u koho zasa vidíte pestrú budúcnosť?

„Za najväčšiu osobnosť čiernohorského futbalu považujem jednoznačne Dejana Savičevića, futbalového génia, ktorý získal tri ligové tituly. Medzi výrazné postavy patria aj Stevan Jovetič, Stefan Savič či Nikola Krstović. Pokiaľ ide o mladú generáciu, ktorá má podľa mňa potenciál čoskoro preraziť na najvyššej úrovni, spomenul by som Milana Roganoviča, Vasilijeho Adžiča, Andriju Bulatoviča a Andreja Kostiča. V Čiernej Hore však vyrastá množstvo ďalších talentov, o ktorých bude svet určite počuť.“

Ako ste už načrtli, vaša krajina stále čaká na postup na jedno z veľkých podujatí ako MS či ME. Myslíte si, že by sa v dohľadnej budúcnosti mohol tento historický úspech podariť?

„Som presvedčený, že sa to podarí už čoskoro. Čierna Hora má veľké množstvo kvalitných futbalistov pôsobiacich v domácich kluboch, alebo rozvíjajúcich svoje kariéry v zahraničí. Na posledných majstrovstvách Európy a následne aj na svetovom šampionáte sme sa predstavili v mládežníckych kategóriách, čím sme prelomili pomyselné bariéry. Verím preto, že je len otázkou času, kedy sa stane pravidelnou súčasťou veľkých medzinárodných turnajov aj seniorská reprezentácia.“

Najvyššia čiernohorská súťaž mala v posledných troch sezónach zakaždým iného šampióna. Aká je jej úroveň?

„Tempo hry je v porovnaní so slovenskou ligou citeľne nižšie. O vyrovnanosti súťaže svedčí aj to, že majster sa mení takmer každú sezónu. Ak sa podarí posunúť infraštruktúru na vyššiu úroveň, som presvedčený, že sa to pozitívne odrazí aj na celkovej kvalite futbalu v krajine.“

Dnes odohrá Čierna Hora prípravný duel proti Slovensku. Plánujete sa ísť do Košíc pozrieť osobne?

„Žiaľ, nie. V rovnakom čase ma čakajú reprezentačné povinnosti v reprezentačnom tíme do 21 rokov.“

V nominácii Slovenska je váš klubový spoluhráč Peter Kováčik. Ovplyvní to aspoň trošku to, komu budete fandieť?

„Peter je môj veľmi dobrý spoluhráč a prial by som mu, aby podal kvalitný výkon a skóroval. Zároveň si však želim víťazstvo Čiernej Hory. Je to moja vlasť a tento pocit sa nedá s ničím porovnať.“

KTO JE BALŠA MRVALJEVIČ

Narodil sa 3. septembra 2005.

V rodnej krajine hrával za FK Podgorica, FK Otrant-Olympic a OFK Mladost Donja Gorica.

Útočník, 188 centimetrov vysoký hráva prevažne na krídle.

V Niké lige nastúpil v 10 zápasoch, strelil 2 góly.

Zmluvu v Podbrezovej má do júna 2029.

Bol mládežníckym reprezentantom od najnižšej kategórie U15, za dvadsaťjednotku odohral doteraz 13 zápasov, v nich strelil 6 gólov.

Hörmann. Istota na celý život.

Akcia

Garážová brána
vrátane pohonu

od **989 €***

Akcia

Domové dvere
bez bočného dielu

od **1433 €***

Štandardne CO₂ neutrálne výrobky bez príplatku pre všetky výrobky
pre bytovú výstavbu, napr. garážové brány a domové dvere

Zistite viac o našej stratégii
udržateľnosti na stránkach
www.hoermann.com/sustainability

*Nezáväzná odporúčaná cena vrátane 23% DPH pre
akciové brány v akciových veľkostiach bez zamerania,
montáže, demontáže, dopravy a likvidácie. Platné do
31.12.2026 u všetkých zúčastnených zmluvných
predajcov na Slovensku

HÖRMANN
garážové a priemyselné brány

PRVÝ MEDZIŠTÁTNY ZÁPAS V KOŠICIACH

Už to bolo päťdesiat rokov, čo sa v Košiciach hral prvýkrát oficiálny medzištátny zápas na najvyššej úrovni. Československá reprezentácia hostila 10. marca 1976 silného súpera, mužstvo ZSSR.

Bolo to v kontexte spoločenskej doby, že dejiskom tohto futbalového duelu sa stala metropola východu. Lebo od konca 60. rokov minulého storočia mali v meste a regióne Košice smelé plány. O rozvoji spoločenského života, do ktorého spadala aj šport.

Na správnych vysokých štátnych, vládnych a stranických miestach došlo k rozhodnutiu, že sa v Košiciach postaví areál pre čo najväčší počet športov, preto ten názov Všešportový areál, aký v tomto období nebol v žiadnom meste v bývalom Československu. Hrdí miestni patrioti tvrdili, že takú športovú stavbu nemali ani v Prahe, Bratislave, či v Ostrave. Skratku VŠA v 70. rokoch poznal vari každý občan, nielen športový fanúšik.

Pravdou však je, že tí najkonzervatívnejší košickí starosadlíci sa s novým konceptom dlho – a niektorí možno nikdy – nedokázali stotožniť. Znalci miestnych pomerov to vysvetľovali tým, že nový komplex sa im zdal z centra príliš ďaleko, hoci mesto rástlo, rozširovalo sa, posúvalo ďalej svoje hranice na každú stranu.

Prvý oficiálny futbalový zápas v novom stánku odohrali mužstvá VSS a ZVL Žilina 29. februára 1976, v rámci 1. ligy. A 10. marca v nevľúdnom studenom počasí, mrazivom vetre, na náročnom teréne so zvyškami snehu – tak píše dobová tlač – hrali proti sebe reprezentácie ČSSR a ZSSR. Tieto tímy zviedol žreb proti sebe aj do dvojzápasového štvrtfinále ME, ktoré malo stanovené dátumy 24. apríla v Bratislave a 22. mája v Kyjeve. Normálne by sa zrejme prípravný súboj v takejto situácii zrušil, ale dva „bratské“ tímy si to nedovolili spraviť. Ako sa vtedy písalo pred stretnutím: „*uskutočnilo sa iba vďaka otvorenosti medzi priateľmi...*“

Dejiskom sa stali Košice, lebo sa slávnostne otváral Všešportový areál, prišlo 40-tisíc ľudí. A tréner Václav Ježek sa trochu pohral so zostavou.

„Mňa postavili do bránky asi preto, aby Sovieti nevedeli, ako chytá Viktor,“ spomínal neskôr František Kozinka, pre ktorého to bol prvý a posledný medzištátny zápas. Debutoval aj Jozef Šajánek, ten si potom zahral za národný tím už len raz.

Inak ale hrali zväčša neskorší majstri Európy: Dobiaš,

Ondruš, Jurkemik, Gögh, Pollák, Masný, Galis, Nehoda, Móder. Kapitánom bol košický Jaroslav Pollák.

Súper mal silnú zostavu, postavenú na mužstve Dinama Kyjev, víťaza Pohára víťazov pohárov 1975, na čele s európskym futbalistom roka Olegom Blochinom. V základe mal deväť klubových spoluhráčov, „iný“ bol len spartakovec Lovčev.

Hostia viedli po I. polčase 2:0, za šesť minút sa presadili Blochin (26.) a Troškin (32.). Domáci vyrovnali v poslednej desaťminútovke. Najprv Ondruš hlavičkou znížil, v samom závere Nehoda premenil pokutový kop.

Historická medzištátna futbalová premiéra teda dopadla dobre, vlastne aj výsledok potešil, pretože čs. mužstvo si udržalo sériu bez prehry (v tej chvíli 13 zápasov) a Košice sa ukázali ako vhodné miesto aj na veľké stretnutia. Vo VŠA postupne pribudlo umelé osvetlenie, malá tribúna, miestami na sedenie upravili celkovú kapacitu na 30-tisíc divákov. Futbal mal dostať okrem hlavnej hracej plochy, ďalšie tri trávnaté a škvarové ihrisko. Strechu nad hlavou získali i vzpierači a hádzanári. Basketbalistky VSS Košice hrali vedľa v hale s hľadiskom pre 600 divákov, mali pekné šatne, saunu, plaváreň, klubové kancelárie. Aspoň tak píše dobová tlač.

Na futbalovom štadióne vo Všešportovom areáli sa v rokoch 1976 až 1996 odohralo desať oficiálnych medzištátnych stretnutí A mužstiev, z nich Československo – aj pod názvami ČSSR a RČS – šesť a Slovensko štyri, bonbónikom bol zápas čs. internacionálov a brazílskych legiend, spojený s návštevou Pelého, vo VŠA v septembri 1994.

Každý jeden sa čímsi zapísal do histórie, pripomeňme dva nezabudnuteľné momenty.

Prvý – hetrik Petra Dubovského Rumunsku, keď tím RČS dohrával po dvoch vylúčeníach s deviatimi hráčmi... **„Je zaujímavé, že všetky svoje reprezentačné góly som dal v Košiciach, tak som trénerovi povedal, aby sme hrávali už len tu,“** povedal vtedy výnimočný slovenský futbalista.

Druhý – práve tu odohrala spoločná federálna reprezentácia svoj posledný domáci zápas. Bolo to v rámci kvalifikácie MS'94. Dubovský dal obligátny „košický“ gól, druhý pridal Hapal, listinu uzavrel Skuhrový.

MEDZIŠTÁTNE ZÁPASY V KOŠICKOM VŠA

10. 03. 1976	ČSSR – ZSSR	2:2	
30. 04. 1980	ČSSR – Maďarsko	1:0	
26. 09. 1990	ČSSR – Island	1:0	Kvalifikácia ME '92
23. 09. 1992	Československo – Faerské ostrovy	4:0	Kvalifikácia MS '94
02. 06. 1993	RČS – Rumunsko	5:2	Kvalifikácia MS '94
27. 10. 1993	RČS – Cyprus	3:0	kvalifikácia MS '94
08. 03. 1995	Slovensko – Rusko	2:1	
29. 03. 1995	Slovensko – Azerbajdžan	4:1	Kvalifikácia ME '96
06. 09. 1995	Slovensko – Izrael	1:0	Kvalifikácia ME '96
15. 11. 1995	Slovensko – Rumunsko	0:2	Kvalifikácia ME '96

Karol Dobiaš a na zemi Jozef Šajánek proti Viktorovi Matvijenkovi, prizerá sa zozadu Anatolij Koňkov.

VŠA patril mestu Košice až do roku 1996. Vtedy bol primátorom Rudolf Schuster a mesto si od vtedajších Východoslovenských železiarní, vlastnených Alexandrom Rezešom, zobralo pôžičku vo výške 126 miliónov korún. Založilo futbalový štadión, ľahkoatletický štadión aj chodníky, budovy a cesty.

Rezeš chcel vybudovať štadión najväčších svetových parametrov. Plánoval starý zbúrať a postaviť nový pre 52-tisíc ľudí so zaťahovacou strechou. Už mal aj vypracovaný architektonický model. Osud (jeho i štadióna) bol však iný. V roku 2000 sa stala vlastníkom železiarní spoločnosť U. S. Steel. Zamerala sa iba na hutnícku výrobu. Majetok bývalých železiarní, ktorý nesúvisel s hutníctvom, vrátane VŠA, získala finančná skupina Penta.

Mesto chcelo dohodu s Pentou o využití objektov v areáli, k dohode nedošlo, pre finančné nároky majiteľa. Do roku 2009 bola lokalita zanedbaná a nič sa tam neriešilo. Na pozemku sa plánovala výstavba Shopping centra. Štadión napokon zbúrali v roku 2011.

Dvaja na jedného, Karol Dobiaš (vľavo) a Jaroslav Pollák (č. 8) proti Vladimirovi Veremejevovi v otváracom medzištátnom zápase v Košickom VŠA.

BUDUJEME BUDÚCNOSŤ SLOVENSKEHO FUTBALU: NAŠIM CIEĽOM SÚ SILNÉ INDIVIDUALITY

TECHNICKÝ ÚSEK

– oddelenie mládeže a koncepcie rozvoja:

Tento úsek predstavuje odborný pilier SFZ, ktorého hlavnou úlohou je definovať a implementovať komplexnú výchovu a rozvoj hráča. V spolupráci s klubmi sa zameriava na to, aby slovenský futbal vychovával silné individuality, ktoré sa dokážu presadiť v medzinárodnej konkurencii

Sieť mládežníckych centier v sezóne 2025/2026

V rámci licenčného systému SFZ finančne a metodicky podporuje:

- 14 Futbalových akademíí (FA): Centrálne vrcholového mládežníckeho futbalu s priamou podporou 84 trénerov.
- 30 Útvarov talentovanej mládeže (ÚTM): Subjekty zamerané na rozvoj talentov s podporou 90 trénerov.
- 13 Klubov s licenciou „Čakateľ“: Subjekty v procese rozvoja svojej mládežníckej základne.

Celkovo SFZ v týchto štruktúrach priamo financuje platy 174 profesionálnych trénerov. SFZ tieto subjekty masívne podporuje nielen metodicky, ale aj finančne.

PROGRAM PODPORY TALENTOV (PPT)

Program podpory talentov je kľúčovým projektom SFZ pre chlapcov a dievčatá v kategóriách U12 až U15, ktorý funguje ako celoplošný systém na vyhľadávanie a sledovanie budúcich reprezentantov.

Ako PPT funguje v praxi?

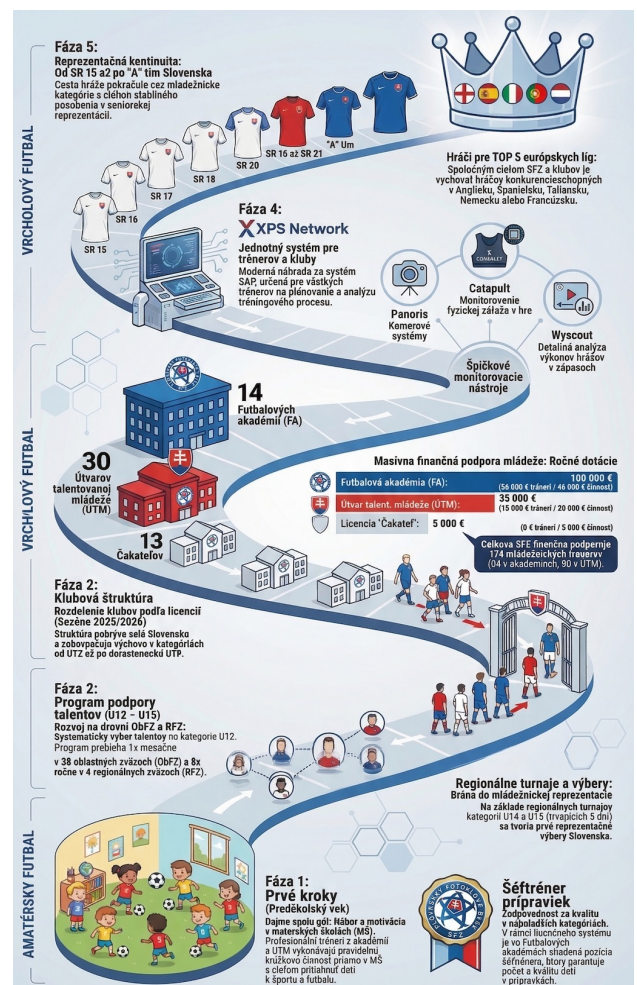
- **Oblasťná úroveň (38 ObFZ):** V každom oblastnom zväze prebiehajú raz mesačne poldňové zrazy pre kategórie U12, U13 a U14, čím pokrývame celé územie Slovenska.
- **Regionálna úroveň (4 RFZ):** Pre najtalentovanejších hráčov organizujeme 8-krát do roka celodenné zrazy na úrovni štyroch regiónov.
- **Príprava dievčat:** Program zahŕňa špecifické zrazy pre dievčenské kategórie WU14 a WU15 v každom regióne.
- **Intenzívne turnaje:** Vrcholom prípravy sú viacdňové podujatia, vrátane päťdňových regionálnych turnajov pre kategórie U14 a U15 (chlapci) a turnajov pre kategóriu WU14 (dievčatá).
- **Cieľová stanica – Reprezentácia:** Práve na základe

výkonov v týchto regionálnych výberoch sa formujú prvé oficiálne mládežnícke výbery – reprezentácia SR 15 a WU 15

Moderné technológie v službách futbalu

Aby sme držali krok so svetovou špičkou, vybavujeme naše akademie a mládežnícke reprezentácie najmodernejšími nástrojmi:

- **XPS:** Jednotný systém pre riadenie tréningového procesu.
- **PANORIS:** Kamerový systém pre detailnú analýzu hry.
- **CATAPULT:** Monitoring fyzického zaťaženia hráčov.
- **WYSCOUT:** Profesionálny nástroj na sledovanie a skauting hráčov.

Online školenie **trénerov** SFZ Grassroots leader

Doplň si odborné vzdelanie
a možno aj ty vychováš ďalšieho
Hamšíka, Škriniara alebo Lobotku.

GRASSROOTS
PROGRAM
SFZ

SFZ GRASSROOTS LEADER

Vzdelávanie v rámci programu SFZ Grassroots Leader (označovaného aj ako „Tréner detí“) prináša rodičom nielen odborné vedomosti, ale aj konkrétne možnosti, ako sa aktívne zapojiť do športového rozvoja svojich detí.

DÔLEŽITOSŤ VZDELÁVANIA SA!

Vzdelávanie v tomto programe nie je zamerané len na futbalovú techniku, ale na komplexný rast dieťaťa:

- Rozvoj osobnosti: Metodika obsiahnutá v sprievodných materiáloch (napr. kniha Grassroots tréner detí) sa zameriava na výchovu a celkový rozvoj osobnosti detí na grassroots úrovni.
- Jednotná metodika: Školenie poskytuje ucelený návod, ako pracovať s deťmi citlivo a efektívne, čo je dôležité pre učiteľov, rodičov aj futbalových nadšencov.
- Kontinuita: Pre existujúcich trénerov s licenciami UEFA A/B/C slúži toto školenie ako forma kontinuálneho vzdelávania, čím sa zabezpečuje neustále zvyšovanie kvality práce s mládežou.
- Spoločenský význam: O dôležitosti a úspešnosti tohto vzdelávacieho projektu svedčí fakt, že za tri roky ho absolvovalo viac ako 1000 nových trénerov

PETER PEKARIK ŽIL DVADSAŤ ROKOV S DVOJKRÍŽOM PRI SRDCI

Dnes sa so slovenským reprezentačným dresom lúči symbol vernosti, pokory, charakteru a futbalového džentlmenstva. Peter Pekarík (39) po nádhernej dvadsaťročnej ceste naposledy nastúpi ako hráč národného tímu so slovenským znakom na hrudi.

Ako malý chlapec sledoval zápasy reprezentácie s otvorenými ústami a zatajeným dychom. Sníval o tom, že raz bude aj on stáť pri slovenskej hymne oblečený v drese svojej krajiny. Po rokoch v mládežníckych reprezentáciách prišiel nedlho po jeho 20. narodeninách najkrajší darček: debut v A-tíme Slovenska.

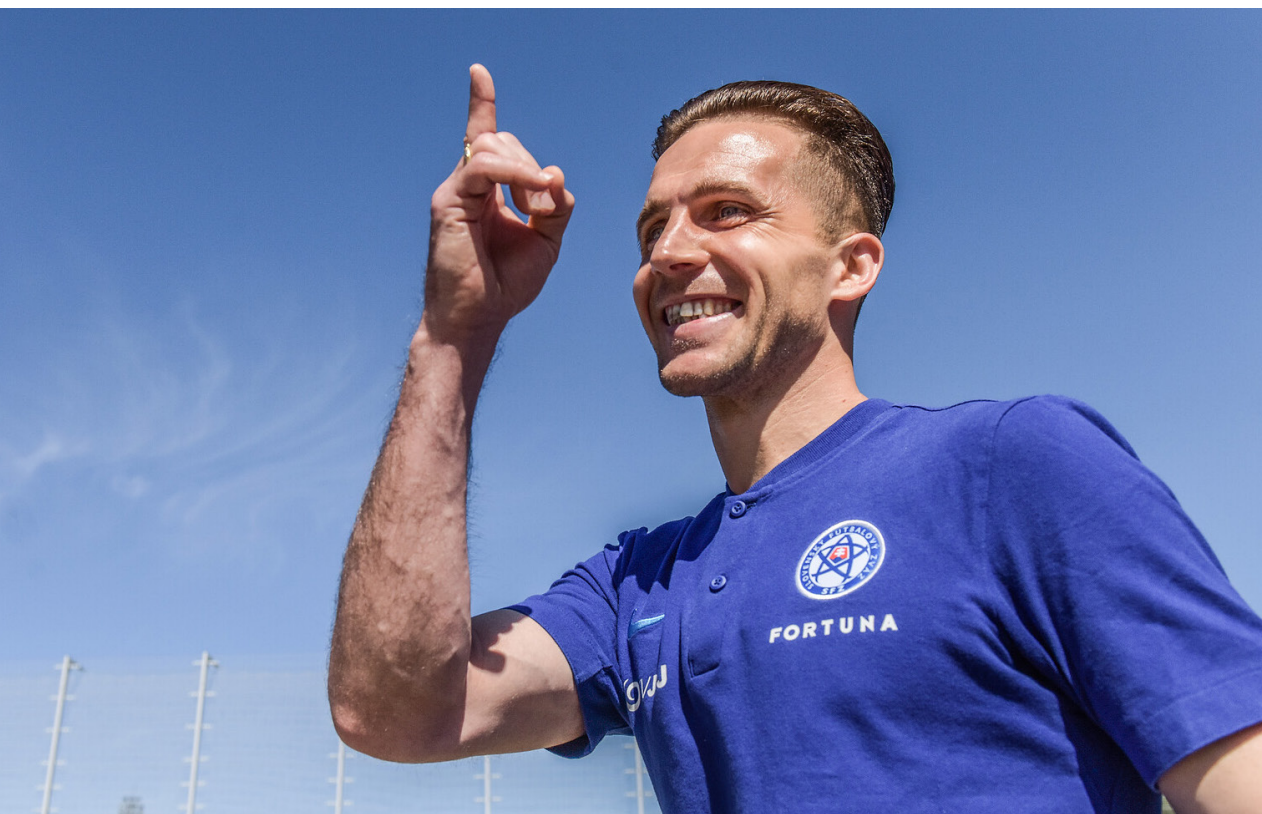
„Bola to obrovská radosť, hrdosť, ale zároveň aj pocit veľkej pokory. V tej chvíli som cítil, že sa mi začínajú plniť moje futbalové sny. Keď som prvýkrát prišiel medzi skúsených reprezentantov, uvedomil som si, akú veľkú hodnotu má slovenský dres.

Veľmi silno si spomínam na svoj prvý zápas v SAE. Pre niekoho možno bol len prípravný duel, ale pre mňa znamenal veľmi veľa. Keď som prvýkrát počul hymnu ako reprezentant A-tímu, prešli mnou emócie, na ktoré sa

nedá zabudnúť. V tej chvíli sa mi premietlo celé detstvo, tréningy, obeta rodičov, podpora rodiny a sny malého chlapca. Možno práve vtedy som si jasne uvedomil, že reprezentácia pre mňa nikdy nebude len futbal. Že to bude niečo, pre čo budem vždy pripravený odovzdať úplne všetko.“

Len dvaja hráči v novodobej histórii samostatného Slovenska – Juraj Kucka a Peter Pekarík – boli súčasťou všetkých záverečných turnajov, na ktoré sa naša reprezentácia prebojovala. On bol pri najväčších úspechoch národného tímu, pri chvíľach, ktoré navždy zostanú zapísané v pamäti slovenských fanúšikov.

„Boli to momenty, o ktorých snívate ako malý chlapec: reprezentovať rodnú krajinu proti najlepším hráčom sveta, počuť hymnu a cítiť, že za vami stojí celý národ. O to viac si vážim, že som mohol zažiť až štyri veľké turnaje v drese Slovenska. Keď sa dnes obzriem späť, uvedomujem si zas a znova, že všetky naše úspechy stáli na sile kolektívu. Nikdy to nebolo o jednom hráčovi. Vždy to bolo o kabíne, charaktere mužstva a o súdržnosti v dobrých aj ťažkých časoch.“

Za dvadsať rokov odohral 138 reprezentačných zápasov. Každý z nich mal svoju hodnotu, no niektoré okamihy budú navždy patriť do zlatej kroniky slovenského futbalu.

„Nikdy nezabudnem na rozhodujúci zápas v zasneženom Chorzowe proti Poľsku, po ktorom sme postúpili na majstrovstvá sveta 2010. To boli neuveriteľné emócie, vedeli sme, že sme dosiahli niečo historické pre celý slovenský futbal. Nezabudnuteľný zostane aj duel proti úradujúcim majstrom sveta Talianom na svetovom šampionáte v Južnej Afrike. To bol zápas, na ktorý bude Slovensko navždy hrdé. Veľmi silným momentom bolo aj víťazstvo nad Španielskom v kvalifikácii na Euro 2016 v Žiline. Súper patril medzi najlepšie tímy sveta, o to väčšiu hodnotu mal tento úspech. Obrovské emócie vo mne zanechalo aj Euro 2024 v mojej druhej domovine, v Nemecku. Víťazstvo nad Belgickom ukázalo silu nášho tímu a proti Anglicku sme boli len pár minút, či skôr sekúnd, od historického postu-

pu medzi osem najlepších tímov Európy. Keď sa dnes pozerám späť, najpamätnejšie ale nie sú len výsledky. Najsilnejšie sú emócie, ktoré sme spoločne prežívali ako tím a ktoré sme dokázali priniesť ľuďom na Slovensku. Práve preto bude mať reprezentácia navždy špeciálne miesto v mojom srdci.“

Peter Pekarík, ktorého fanúšikovia poznajú jednoducho ako Pekyho, sa dnes lúči s reprezentačnou kariérou. Končí legenda jednej éry. Hráč, ktorý počas dvoch desaťročí nikdy nesklamal svojou oddanosťou, profesionalitou, charakterom.

„Uvedomujem si, že nič z toho by som nedokázal sám. Za každým zápasom, úspechom aj prekonanou ťažkou chvíľou stoja ľudia, ktorým budem vďačný celý život. Dvadsať rokov som nosil slovenský znak na hrudi a vždy som sa snažil odovzdať pre Slovensko úplne všetko. Na ihrisku aj mimo neho. Pretože reprezentácia pre mňa nikdy nebola povinnosť. Bola to láska, hrdosť a najväčšia česť môjho futbalového života.“

Potom to rozmenil na drobné. „V prvom rade patrí moje obrovské poďakovanie manželke Lujze. Je mojou najväčšou oporou počas celej kariéry. Nielen v časoch úspechov a krásnych momentov, ale aj pri všetkých veľkých výzvach, ktoré futbal prináša. Vždy pri mne stojí s pokojom, láskou, pozitívnou energiou a vierou, ktorá ma posúva dopredu. Je mojím bezpečím, hnacím motorom a človekom, ktorý mi pomáha zvládať všetky výzvy vo futbale aj v živote. Veľké poďakovanie patrí mojim rodičom, súrodencom a celej rodine. Oni stáli pri úplnom začiatku mojej cesty a bez nich by som nikdy nebol tam, kde som dnes. Veľkú vďaku cítim aj voči všetkým trénerom, ktorí ma počas reprezentačnej kariéry viedli. Ďakujem aj všetkým spoluhráčom, s ktorými som mal možnosť zdieľať kabínu v reprezentácii.

A obrovská vďaka patrí našim fanúšikom. Ich podpora pre mňa vždy znamenala veľmi veľa. Či sa darilo alebo nie, cítil som, že ľudia stoja za nami a žijú s reprezentáciou spolu s nami. Pre nás hráčov je vždy obrovskou motiváciou vnímať ľudí doma, prinášať im radosť, emócie a momenty, na ktoré môžu byť hrdí. Oni dávajú nášmu futbalu emóciu, ktorá robí tento šport výnimočným.“

Dnes sa nekončí iba jeho reprezentačná kariéra. Dnes sa uzatvára jedna výnimočná kapitola slovenského futbalu. Tá, ktorú písal Peter Pekarík. Ďakujeme!

REPREZENTANT PETER PEKARIK

Narodil sa 30. októbra 1986 v Dolnom Hričove. Stal sa legendou na poste pravého obrancu. Reprezentoval v 137 zápasoch, dal 2 góly, San Marínu a Luxembursku.

V národnom tíme debutoval 10. decembra 2006 v Abú Dabí proti SAE. Do dnešného dňa ubehlo medzi jeho prvým a dosiaľ posledným štartom za Slovensko 7 109 dní. Žiadny Slovák v ére Československa alebo Slovenska nereprezentoval dlhšie. V reprezentačnom drese strávil na ihrisku 11 431 minút.

V základnej zostave nastúpil v 129 zápasoch, dvakrát viedol mužstvo ako kapitán.

Na MS 2010 hral v 3, na ME 2016 v 4, na ME 2020 v 3 a na ME 2024 v 4 zápasoch.

Na reprezentačnej úrovni nastúpil proti 51 súperom, najčastejšie proti Česku (8x).

Viedlo ho 10 reprezentačných trénerov Slovenska – Kocian, Weiss st., Griga, Hipp, J. Kozák st., Hapal, Brunegraf, Tarkovič, Slovák, Calzona

V roku 2019 urobil v Cardiffe proti Walesu chybu v rozohrávke, ktorú súper potrestal gólom, ním vyhral 1:0. Po zápase sa v kabíne ospravedlnil a to isté urobil pred zástupcami médií.

FAN PARK 05/06 15:30–18:30

SVK – MNE

KOŠICKÁ FUTBALOVÁ ARÉNA,
KOŠICE

Autogramiáda: Marek Rodák 17:15–18:00

Súťaže o merch a ceny pre malých aj veľkých

Partnerská zóna – aktivity pre fanúšikov

Športové atrakcie

Maľovanie na tvár

Fanshop

Sokol Samo

VSTUP ZADARMO Naladíme ťa na zápas tým najlepším spôsobom!

VZÁJOMNÉ ZÁPASY SLOVENSKO VERZUS ČIERNÁ HORA

Reprezentácia Čiernej Hory nepatrí k častým súperom Slovenska, ale nie je to ani biele miesto na mape vzájomných zápasov. V minulosti sme s týmto rivalom odohrali dve stretnutia, oba mali charakter oficiálnych, nie súťažných.

JEDINÝ V SENECKOM NTC

Prvý a posledný raz (zatiaľ) bolo dejiskom zápasu senecské NTC.

Hralo sa na konci mája, Európa mala prakticky po sezóne a odrazilo sa to aj v našej nominácii. Zdravotný stav vyradil zo zápasu Hamšíka i Vitteka, podľa slov trénera Jána Kozáka štart tria Mucha, Saláta a Hubočan posunul až na druhý diel asociačného termínu, na zápas v Petrohrade. Vopred avizoval, že z nominovaných brankárov každý odchytá polčas, čo pre Martina Dúbravku aj Jána Novotu znamenalo debut v reprezentačnom drese. Rovnako prvý štart si pripísal Erik Čikoš. Súper mal v zostave Jovetiča (hráča Manchestru City), Božoviča i Simiča, pravda vtedy to ešte neboli hráči s neskorším vysokým európskym kreditom.

Hral sa solídny futbal s dostatkom šancí, ale stále bolo 0:0. Až tesne pred odchodom do kabín došlo v šestnástke hostí k ataku na Ďuricu, po ktorom poľský rozhodca Frankowski nariadil pokutový kop. Čiernohorci vehementne protestovali, ale nepomohli si. Weiss síce z bieleho bodu neprekonal Polekšiča, opravil sa následnou dorážkou – 1:0.

Po prestávke sa tempo veľmi nezvýšilo, koniec sezóny bolo cítiť v každom momente a na každom centimetri trávniku. Napokon však v 86. min prenikol Mak, krížnou prihrávkou cez päťku vyzval Jendriška a ten bez problémov skóroval do odkrytej bránky – 2:0.

Podľa trénera Jána Kozáka „*stretnutiu chýbala atmosféra, myslím si, že hráči by sa určite viac dostali do stretnutia, keby bola lepšia kulis, ale berme to tak, že už je koniec sezóny.*“

V PODGORICI GÓLY AJ VYLÚČENIE

Bol to tretí zápas Slovenska pod vedením Francesca Calzonu, prvý na ihrisku súpera. Hostia ešte štvrt hodinu pred koncom viedli 2:0, ale náskok do konca neudržali. Slovenské mužstvo si zvykalo na nový štýl, ktorý mu vštepoval taliansky tréner. Na pohľad vyzerala hra trochu

kostrbato, ale vyťažili zo získaného ofenzívneho priestoru: po štvrt hodine Hancko premenil hlavou striedanú prihrávku Kucku. Nehralo sa v rukavičkách, I. polčas po strete s Vešovičom nedohral Ďuriš, nútené musel striedať aj Vallo. Nedlho po návrate zo šatní hostia navýšili náskok, po rohovom kope Kucka prudko napáli z vnútra šestnástky a trafil sieť. Domáci tlačili, slovenskú obranu prelomili v 75. min po rohovom kope, skóroval Savič. Dúbravka predviedol predtým aj potom viac vynikajúcich zákrokov, držal náskok až do konca.

V nadstavenom čase videl dve žlté karty a následne červenú Zrelák. Druhú za ruku v pokutovom území, nasledovala jedenástka a z nej kapitán domácich Savič uzavrel skóre. V 98 minúte...

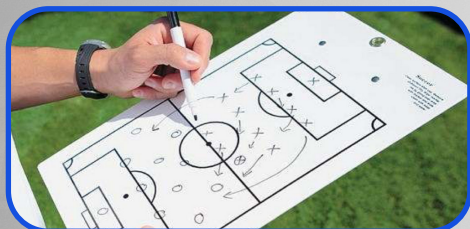
VZÁJOMNÉ ZÁPASY

23. 05. 2014	Slovensko – Čierna Hora 2:0	Senec
17. 11. 2022	Čierna Hora – Slovensko 2:2	Podgorica

Juraj Kucka napriahol a skoro pretrhol sieť, druhý gól Slovenska v Podgorici.

Aj ty môžeš vychovať budúce futbalové hviezdy!

Tréner je dôležitý v procese výchovy a prípravy futbalistov.

Tréning s cieľom rozvoja hráčov je špecifická činnosť, ktorá si vyžaduje vzdelaných a zručných trénerov.

Cieľom vzdelávania trénerov je pomôcť každému, kto sa do procesu vzdelávania zapojí, byť lepší a neustále sa zlepšovať.

Základné licencie

GRASSROOTS LEADER

online, tréning detí do 11 rokov (malé formy futbalu)

GRASSROOTS C A UEFA C

Grassroots futbal detí/dospelých, oblastné súťaže organizované ObFZ, školenia organizované v oblastiach (ObFZ)

UEFA B

amatérsky futbal detí/dospelých, regionálne súťaže RFZ, školenia organizované v 4 regionálnych centrách

UEFA A

výkonnostný futbal, hra 11:11, republikové súťaže organizované SFZ, školenie celoslovenské (bloky školenie v SC/BB/P

UEFA PRO

vrcholový futbal, licencia pre profesionálne súťaže, školenie organizované v SFZ v profesionálnych kluboch

Chceš sa špecializovať?

TRÉNER BRANKÁROV

SFZ GOALKEEPER C

UEFA GOALKEEPER B

UEFA GOALKEEPER A

TRÉNER MLÁDEŽE

GRASSROOTS LEADER

UEFA ELITE YOUTH B

UEFA ELITE YOUTH A

KONDIČNÝ TRÉNER

SFZ FITNESS

UEFA FITNESS B

UEFA FITNESS A

TRÉNER FUTSALU

SFZ FUTSAL

UEFA FUTSAL B

UEFA FUTSAL A

“Dobrý tréner pomáha hráčom sa zlepšovať vo futbale, výborný tréner pomáha hráčom stať sa lepším človekom.”
V prípade trénerov platí - Zlepšovať sa znamená permanentne/neustále/kontinuálne sa vzdelávať.

FORMY KONTINUÁLNEHO VZDELÁVANIA

KLUBOVÉ SEMINÁRE

ONLINE KURZY

SEMINÁRE

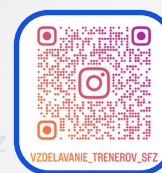
STÁŽE

VZDELÁVACIE AKTIVITY V ZAHRANIČÍ

KONFERENCIA TRÉNEROV SFZ

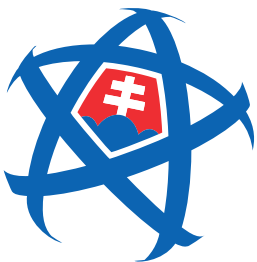
Viac informácií tu:

Sleduj nás na sociálnych sieťach:

záleží ti na rozvoji mladých talentov?

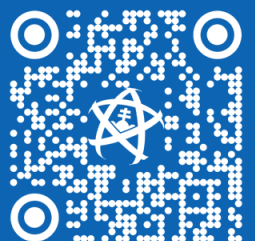
Doplň si odborné
vzdelanie a nasmeruj
deti ku hviezdám.

GRASSROOTS
PROGRAM

SFZ

Kniha prepája **teóriu** s **praxou**
a kladie dôraz na celkový rozvoj detí.
Až 300 praktických cvičení a hier
s detailným popisom a nákresom.

ŠŤASTNÉ REPRESENTAČNÉ ČÍSLA MÁRIE MIKOLAJOVEJ: 17, 100, 9

Na reprezentačnom drese má tradične číslo 17 a v našom domácom Klube 100 bude číslo 9. Mária Mikolajová, pre blízkych a fanúšikov proste „Majky,“ je v tejto chvíli na méte 99 medzištátnych štartov. Ďalší jej zápis v najcennejšom drese bude znamenať vstup medzi stovkárky.

Tým zápasom by mal byť súboj 5. júna v Nitre. V rámci rozbehnutej kvalifikácie MS 2027 hrajú Slovenky proti Fínsku. Ak nastúpi čo len na minútu, stane sa najmladšou členkou elitného klubu stovkárok. Métu by dosiahla vo veku 26 rokov, 11 mesiacov a 23 dní. Stala by sa rekordérkou z pohľadu rýchlosti dosiahnutie tejto méty, stovku by zaznamenala v dosiaľ najkratšom čase. V reprezentácii debutovala 7. augusta 2015 v Senci proti tímu SAE (6:0). Medzi prvým a stým zápasom je rozpätie 10 rokov, 9 mesiacov a 29 dní.

Slovensko reprezentovala vo všetkých kategóriách od päťnástky po ženy. V kategórii do 17 rokov je stále najlepšou strelkyňou so 17 gólmi.

V individuálnej vitríne má rad úspechov, keď prestupovala do bundesligového Hamburgeru SV, koordinátorka ženského futbalu v klube Saskia Breuerová sa verejne vyjadrila: „Majka je všestranná hráčka, ktorá vyniká silným driblingom a výnimočnou kontrolou lopty. Vďaka svojim značným medzinárodným skúsenostiam na klubovej a reprezentačnej úrovni prináša množstvo poznatkov a kvality, ktoré budú pre náš mladý tím neoceniteľné.“ Platí aj pre slovenskú reprezentáciu.

KTO JE MÁRIA MIKOLAJOVÁ

Levočská rodáčka hráva v strede poľa a patrí medzi výborné strelkyne. Jej zamatová ľavačka má cit, o akom sa hovorí, že by ňou mohla opravovať hodinky.

V mládežníckom veku hrávala za OKŠ Spišský Hrušov a FK Spišská Nová Ves. Od 15 rokov prešla do najvyššej ženskej kategórie, jej prvým seniorským tímom bol Partizán Bardejov. Nasledovala sezóna v Sparte Praha a šesť rokov v rakúskom SKN St. Pölten. Od júla 2025 je hráčkou HSV.

Získala ocenenie Talent roka (2015), Talent roka kategória juniorka (2017), päťkrát bola členkou Jedenástky roka (anketa mala viac podôb). Dvakrát bola najlepšou ligovou strelkyňou, raz získala slovenský majstrovský titul (2016/17), raz český (2018/19) a štyrikrát rakúsky (2021/22, 2022/23, 2023/24 a 2024/25). Má Slovenský (2015/16 a 2016/17), Český (2019) a Rakúsky (2022, 2023, 2024, 2025) pohár.

Mimochodom, na klubovej úrovni nedrží jedno číslo na drese. Nosila 10 – niet sa čo diviť – ako mládežníčka, v Bardejove mala 17, v Sparte 21, v St. Pöltene 7 a v Hamburgu má 27. Všetky majú spoločného menovateľa – šťastnú 7.

Je trojnásobnou Futbalistkou roka na Slovensku (2023, 2024, 2025), v Rakúsku bola raz druhá (sezóna 2023/24) a raz tretia (2024/25).

SLOVENKY V KLUBE 100

Lucia ONDRUŠOVÁ (od roku 2021)	108 zápasov
Dominika ŠKORVÁNKOVÁ(2021)	133 zápasov
Alexandra BÍRÓOVÁ (2021)	107 zápasov
Jana VOJTEKOVÁ (2021)	135 zápasov
Mária KORENČIOVÁ (2021)	131 zápasov
Diana BARTOVIČOVÁ(2022)	129 zápasov
Patricia HMÍROVÁ (2022)	132 zápasov
Patricia FISCHEROVÁ (2024)	116 zápasov

ĎAKUJEME PARTNEROM

GENERÁLNY PARTNER SLOVENSKÝCH
FUTBALOVÝCH REPREZENTÁCIÍ

PLATINOVÝ PARTNER

FORTUNA

HLAVNÝ PARTNER

HLAVNÝ MEDIÁLNY PARTNER

PARTNERI

DODÁVATEĽ

RICOH

MEDIÁLNI PARTNERI

